

ringen anstillet sin Beregning, vil denne halve Million Pund i Indførselstold give 125,000 Kr., hvoraf 9000 Kr. ikke ville blive dækkede ved Løbslovsforlaget, de maa altsaa trækkes fra, og vi faae da 116,000 Kr. Derfor bliver Forslaget mindre end Intet, og den ærede Minister faar ikke Svar paa det, hvorom han har spurgt; han vil kun faae at se, at vi ikke ville have mindre end Intet med Hensyn til Nedgang i Løbsindtægten. Det Argument, som den ærede Finansminister brugte, og hvorved han vilde bevise, at der vilde blive mere forfaldet Løbs, tror jeg ikke lader sig saaledes anvende. Man kan have denne Mening; men jeg er tilbøielig til at tro, at disse Runkelroblade, som han talte om, navnlig ere blevene brugte til Forskaffning af den indenlandske, daarligere Løbs; det er jo bekendt, at den er et meget daarligt Produkt. I det Hele taget forekom det mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Scharling) har Ret i, at dette Forslag ikke vil hjælpe de mindre Bemidlede i Samfundet; det tror jeg heller ikke. Jeg tror, at Løbs og The tage, hvad Kaffe giver. Naar en Kone gaar hen og kjøber Kaffe til sin Morgendris, faar hun en Lettelse af 6 Dre, men naar hun derhos kjøber The til sin Aftendris, maa hun give, jeg husker ikke ret, om det ikke er 17 Dre mere, og naar Manden samtidig kjøber 2 Pund Løbs, maa han give 20 Dre mere, end nu er Tilfældet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Forholdet i det Hele taget vil stille sig ugunstigere for de mindre bemidlede Klaser; jeg kan ikke regne det anderledes ud. Vel siger den høitærede Finansminister, at Løbsen er en Beskatningsgjensstand, som bruges i de fleste europæiske Lande, og jeg er enig med ham deri; i alt Fald har den tidligere været brugt som saadan. Jeg veed saaledes, at Løbsdyrkingen har været forbudt f. Ex. i England, og at den i Frankrig, Østerrig, Spanien og Italien er et Monopol for Regjeringen, et saakaldet Regale. I Tydskland har man ogsaa en Løbsbeskatning, idet man har vexlet med en Produkt- og en Arealbeskatning, men derfor er det ikke sagt, at det, naar vi ikke trænge til Penge i Statskassen, er rigtigt af os at paalægge denne Skat og samtidig at forbyde Løbsdyrking; i alt Fald vil jeg for mit Vedkommende ikke være med dertil. I hvorvel jeg ikke tror, det kan siges, at Løbs strengt taget er en Livsfornödenhed, er den dog Noget, hvortil Nationen er bleven vant. Den ærede sidste Taler har maaste Ret i, at det vil gaa med Løbsen som med Kaffe, at Forbrugen, hvad enten Prisen er høj eller lav, vil blive den samme, og som Følge deraf ville de fattige Folk komme til at give langt mere til Statskassen, end de tidligere have gjort. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det, uagtet det ikke er min Praxis, og jeg ikke holder deraf, vil være heldigst at stemme imod Lovforslaget paa det nuværende Stadium. Jeg vil for-

resten gjentage, at jeg som sagt ikke holder af denne Praxis. Iffor stemte jeg for de to smaa Ruslinger af Løbslove, som fremkom om Sukker- og Soda-Fabrikerne, idet jeg ansaa det ene for rigtigt og retfærdigt nok, og mente, at det andet nok kunde blive det, men med Hensyn til dette Forslag kan jeg ikke sige Andet, end at jeg anser det for mindre end Intet, hvad angaar Nedskættelserne af Løbs- og Skibs-Agifterne. Det er, som sagt, mindre end Intet, og Finansministeren vil paa ingen Maade seaa. Svar paa det Spørgsmaal, om vi ville have Alt eller Intet. Saaledes som jeg allerede har udtalt, har det jo nemlig viist sig, at vi, naar vi have en Regjering, som vil vise Smødekommen, ogsaa ville være tilbøielige til at vise Smødekommen. Det viiste sig i det foregaaende Aar; men naar vi have en Regjering, der aldeles ikke vil tage Hensyn til vore Principer, maa den finde sig i, at Flexallet ikke vil følge med den.

Tauber: Den høitærede Finansminister henvendte den Behreidelse til mig, at jeg skulde have talt paa Thingets Begne, og dette stete ikke i Almindelighed, men næsten paa ethvert Punkt af sit Foredrag gjentog den høitærede Minister denne Behreidelse til mig. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holin) har allerede sparet den ærede Minister derpaa, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad han sagde. Selvfølgelig kan jeg lige saa vel som ethvert Medlem af Thinget være berettiget til at sige, at Folkethinget ved sine tidligere Afstemninger har givet sin Mening tilkjende, og naar den høitærede Finansminister vil indvende, at det var ifjor men ikke iaar, tror jeg heller ikke, at Valgene den 25de April have forandret Folkethingets Anskuelse i den Retning, Ministeren ønsker det, paa dette Omraade. Folkethinget har aldrig forlangt Alt eller Intet; det gjør det heller ikke i dette Dieblit, og jeg heller ikke. For mit personlige Vedkommende skal jeg minde den ærede Minister om, at jeg for to Aar siden indbragte et Lovforslag, om hvilket den daværende Regjering, som stod den nuværende Regjering nærmere, end den stod mig, erklærede, at det var et i flere Henseender brugbart Mæglingsforslag. Derved har jeg for mit personlige Vedkommende viist, at jeg ikke holder paa Alt eller Intet, og hvad Folkethinget angaar, maa den ærede Minister, naar han ser paa Forslaget fra ifjor og de Afstemninger, som fandt Sted derover, erindre, at det først var, efter at den høitærede Minister havde erklæret, at han ikke vilde gaa ind paa nogen som helst af de Grundsetninger, som gik igjennem det, at man lod det gaa uforandret videre. Den høitærede Minister indlod sig ikke paa nogen som helst Forhandling om dette Lovforslag, han indlod sig kun paa nogle Udtalelser om Grundsetningerne, hvorved han erklærede sig fuldstændig imod Alt, hvad Folkethinget ønskede. Han frem-